

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 4

Ročník XVI.

Duben 2010

Noc kostelů 2010

Motto:

„Tobě patří den, i noc je Tvoje, tys upevnil světlo i slunce.“ (Ž 74,16)

Noc kostelů má letos 28. května 2010 proběhnout také v pražské arcidiecézi. Vítám tuto aktivitu s otevřenou náručí pro ty, kteří najdou poprvé cestu do kostela, pro ty, kteří vykoučí ze svých kolejí na cestu hledání Boha, a všem přeji, aby Boží blízkost alespoň letmo okusili. Vybízím všechny věřící, aby se zapojili do příprav – modlitbou i realizací konkrétních nápadů, aby příchozí nejen navštívili kostely a viděli jejich architektonické bohatství, ale mohli se setkat s živou rodinou křesťanů. Těší mne, že dobrá zkušenost z jiných míst přivádí projekt Noci kostelů také do Prahy, a rád mu vyprošuji bohaté misijní ovoce.

Dominik Duka OP, jmenovaný arcibiskup pražský

Poprvé se konala Noc kostelů ve Vídni v roce 2005. Tato akce se postupně rozšiřovala do dalších rakouských regionů a v roce 2008 se zapojili zájemci z celého Rakouska. V roce 2009 Noc kostelů „překročila hranice“ a ve spolupráci s rakouským týmem se konala v plzeňské a brněnské diecézi.

Do Noci kostelů 2009 se v České republice zapojilo 35 kostelů a modliteben. Celkem bylo během večera zaznamenáno na 100 000 návštěvnických vstupů.

Z FARNOSTI

Setkání farnosti na faře

Setkání farnosti bude **v úterý 13. dubna od 19:00 hod. na faře.**

Přijďte včas, do 19 hod., dokud je vstup na faru otevřen. Jinak volejte, 606 751 883 nebo 608 065 023.

Na setkání prodiskutujeme (mimo jiné) také možnosti našeho zapojení do akce Noc kostelů. Cílem je otevřít kostel i některé přílehlé prostory široké veřejnosti a nabídnout návštěvníkům, v pátek 28. května 2010, konkrétní program od 19 do 24 hod. Na jeho sestavení se může podílet každý z farnosti, kdo bude mít nějaký konkrétní návrh. Prosíme taky o modlitbu, abychom připravili program plný duchovních i kulturních hodnot.

Informace o programu Noci kostelů můžete najít na internetových stránkách www.nockostelu.cz.

Flétnový koncert

posluchačů Konzervatoře Jaroslava Ježka
ze třídy prof. Maria Mesanyho
se koná

ve čtvrtek 15. dubna 2010 v 19:00 hod. ve Farním klubu.

Zazní skladby barokních i jazzových skladatelů.
Vstupné dobrovolné.

Jarní výlet za bratrem Filipem

V sobotu 15. května 2010 pořádá farnost Panny Marie Sněžné farní pout'. Navštívíme Brno-Husovice, kde nás přivítá bratr Filip a možná také bratři Ignác, Justin a Bonaventura. Prohlédneme si kostel a po krátkém občerstvení (čaj nebo káva) nás bratr Filip povede údolím řeky do poutního místa Křtiny. Je to asi 15 km. Pro méně zdatné bude trasa kratší. Je třeba si vzít na cestu dobrou náladu a svačinu.

Sraz v 6:45 (*před Lékařským domem, roh ulice Ječné a Sokolské*).

Odjezd v 7:00, návrat v 19:00-20:00.

Cena je stanovena na 350 Kč, možnost slevy pro ministranty, rodiny s dětmi a důchodce. Pojedou s námi bratři Jakub a Kapistrán.

Hlásit se můžete v sakristii nebo na faře.

Srdečně zve Vladimír Vašků.

Ten, který zemřel, z mrtvých vstal...

„Vstal jsem z mrtvých a jsem stále s tebou...“ Těmito slovy, která jsou ohlasem žalmu 139, začíná mešní liturgie slavnosti velikonoční. Vzkříšený Kristus jakoby se obracel v jasu velikonočního rána na svého nebeského Otce, který je jeho největší láskou a jehož vůli vždy plnil – až k smrti na kříži. Je to výraz vítězoslavy, zvolání plné radosti a štěstí, tak odlišné od bolestného výkřiku na kříži, je to projev té nejvyšší kontemplace, kdy Kristovo oslavené lidství nazírá na Otce, noří se do hlubin božství. Ve velikonočním chvalozpěvu se zpívá, že je vskutku blažená ta noc, která směla znát čas a hodinu, kdy Kristus povstal z říše zemřelých. Arnošt Hello píše ve svých Podobiznách svatých, že veliké věci jsou obklopeny tichem. Kristovo vzkříšení je skutečností, která sice vyrůstá z pozemských dějin, ale zároveň svou posvátností je přesahuje. A tak to, co se tehdy odehrálo mezi Otcem a Synem, je navždy zahaleno rouškou tajemna. Můžeme však oprávněně tušit, že to byla vzájemná komunikace lásky.

Zmrtvýchvstání znamená, že oslavený Kristus je už trvale ve slávě svého Otce, a proto i jako člověk má plnou účast na jeho svrchovanosti. Avšak to neznamená, že by vzkříšením Pán Ježíš unikl do jakési vznešené izolovanosti, do nějakého posvátného odloučení. Právě naopak: po svém vzkříšení je na cestě ke svým bratřím. Přímo jej to nutí, lidsky řečeno, aby se s nimi setkával. A tak velikonoční událost má jakoby dva rozměry. Kristus je ve slávě Otce, ale přitom je na cestě k nám. Přichází k apoštolům, dává se jim poznat, stýká se s nimi na lidské rovině, slaví s nimi společenství stolu, jí s nimi a pije, dává jim možnost, aby ohmatali jeho rány. „Po svém utrpení jim poskytl mnoho důkazů, že žije, čtyřicet dní se jim zjevoval a mluvil o Božím království“, čteme na začátku Skutků apoštolských (Sk 1,3).

Zmrtvýchvstalý se ještě plněji projevuje jako dobrý pastýř, který hledá ztracenou ovci. Vzpomeňme zejména na Marii Magdalénu a na Tomáše! Bývalá hříšnice, prožívající těžce velkopáteční drama a hned první den po sobotě spěchající ke Kristovu hrobu, stává se zvěstovatelkou jeho zmrtvýchvstání, „apoštolkou apoštolů“. Petr, oplakávající své zapření, dostává možnost, aby jako jeden z prvních spatřil oslaveného Pána a odprosil ho. A Tomáš tváří tvář úžasné skutečnosti Kristova vzkříšení vyznává svou víru: „Pán můj a Bůh můj!“ Také učedníkům jdoucím do Emmauz se rozhořelo srdce v Ježíšově společnosti, a nakonec poznali svého Pána při lámání chleba (Lk 24,34). Vzkříšený Pán žije neustále ve své Církvi zbudované na Petrovi, jejíž cesta dějinami se podobá cestě do Emmauz. Je přítomen především ve svém Slově a v Eucharistii. Je přítomen v ostatních svátostech a také prostřednictvím Ducha svatého, Zastánce, Pomocníka a Utěšitele.

„Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mat 38,20) Je na cestě ke každému z nás, aby vždy nově a plněji vstupoval do našeho života a přetvářel nás ke své podobě. Záleží na tom, jak se mu otevřeme.

P. Petr Alkantara Houška OFM

ROZHOVOR BEZ OTÁZEK (DOKONČENÍ)

Paní Helena Francouzová (83) pochází z 15 dětí, pět z nich zemřelo v dětství. Stále se vidá se svými čtyřmi sourozenci žijícími na Slovensku i v Čechách. Je velkou ctitelkou Panny Marie a úctu k ní se snaží šířit dál. Její důvěra v Mariinu přmluvu je hluboká a přesvědčivá. První část rozhovoru byla uvedena v minulém čísle zpravodaje.

V roce 1930, když mi byly 4 roky, nám těžce onemocněl tatínek. Bylo mu tehdy 42 roků. Ležel v nemocnici s bolestmi žaludku a lékař řekl mamince, že již nemohou pro tatínka nic udělat, aby se vrátil domů. Po týdnu upadl do bezvědomí a lékař konstatoval blízkou smrt. Bylo nás 8 dětí a deváté maminka čekala. Maminka nás všechny vzala do kostela. Před svatostánkem jsme poklekli, rozpřáhla ruce a řekla: „Pane, podívej, co jich mám, nech mi ho, ať mi je pomůže vychovat.“ Po návratu začala na tatínka mluvit a on otevřel oči a odpovídal. Uzdravil se a žil s námi ještě 27 roků. Právě on nás učil modlit se. Každý den večer jsme my menší děti klečely u jeho postele, starší u stolu a modlili se společně Otče náš, Zdrávas, Věřím v Boha, Desatero, Anděle Boží, na závěr Sláva Otci.

V 18 letech jsem odešla z rodného Slovenska, z Lúk pod Makytou, do Ústí nad Labem, kde jsem vystudovala zdravotní školu. Bydlela jsem u sester dominikánek a vstoupila do třetího řádu sv. Dominika. V Ústí jsem začala pracovat jako zdravotní sestra. Zastupovala jsem i katechetku při výuce náboženství. Děti tenkrát chodily v neděli do kostela a já jsem s nimi odpoledne jezdila na výlety na Mariánskou skálu, cestou jsme zpívaly mariánské písně a modlily se růženec.

Když jsem nastoupila jako zdravotní sestra do plicního sanatoria v Ústí nad Labem-Bukov, získala jsem povolení, aby se v areálu sloužila mše svatá. Pak jsem v kinosále vždy připravila vhodné prostředí pro kněze. Na zdi však visel obraz Gottwalda a mše se tehdy ještě sloužila zády k lidem. Obraz jsem nesundala, to jsem se bála, ale vždy jsem ho přikryla šátkem. Když se to Závodní výbor dozvěděl, předvolali mne a pokárali. Ale řekla jsem jim: „Přeče nechcete, aby se pan prezident na nás díval, jak se modlíme.“

V roce 1950, než byly zavřeny kláštery, u mne otec Habáň OP uschoval vzácný obraz s Pannou Marií, kterým dával požehnání. Obraz měl hodnotu nejen náboženskou, ale i uměleckou. Měla jsem ho u sebe v bytě, ale kostelník to věděl a prozradil mě. Moje spolubydlící mi jednou volala do práce, že tajní u nás hledali obraz, a tak jsem potřebovala jít z práce hned domů. Zašla jsem za primářem, řekla mu, co se stalo, byl to moc hodný člověk. Dal mi dokonce na cestu domů sanitku. Obraz jsem z úkrytu na půdě vytáhla a pověsila na zeď v pokoji. A už tam byli tajní zpátky z nemocnice, kde mě taky hledali. Sháněli se po obraze. „Já nic ukrytého nemám, pojdte se podívat, nevím, jakou má cenu – to je obraz Sedmibolestné Panny Marie. Je to patronka Slovenska, ke které se modlím.“ Obraz vzali, a že půjdu k soudu. Ale naštěstí v sanatoriu ležel vedoucí krajského ÚV KSČ v Ústí nad Labem. Starala jsem se o něho stejně jako o všechny ostatní pacienty. Věděl, že jsem věřící, a jednou se mě zeptal, proč se tak pěkně o něho starám, když jsme vlastně nepřátelé. „Pane, my ve vás nevidíme nepřítele, my musíme v každém vidět Pána Ježíše, ošetřím vás, jako kdybych ošetřovala Pána Ježíše.“ Tento pacient se mě pak zastal, a proto mne nezavřeli.

V plicním sanatoriu jsem pak sama onemocněla a odešla z Ústí zpět domů na Slovensko. Tři roky jsem byla v invalidním důchodu.

Moc jsem si přála vstoupit do kláštera. Ve 13 letech jsem přečetla knihu „Damián, otec vyhoštěných“ od W. Hünermanna a od té doby jsem chtěla sloužit lidem jako on. Otec Habáň však řekl, že víc udělám venku jako zdravotnice. V sanatoriu lidé málo umírali, ale když někdo umíral, vždycky „čekal“ na mne, když jsem měla službu. Já jsem z toho byla nešťastná, byla jsem hodně mladá a každé umírání nese sebou smutek. V sanatoriu jsme byly tři Heleny. Jedné se říkalo „černá“, druhé „zubatá“ a mně „svatá“. Jednou byl primář na vizitě u pacienta, který umíral. Pak se primář zeptal „kdy má službu svatá Helena“? A řekl: „Tak to on počká, až bude mít službu. Ta duše si přeje, aby u něho byla ona.“

Manžel nebyl vychovaný ve víře, a proto maminka byla z mé známosti velice nešťastná. Říkala: „Dcero, radši bych tě viděla v rakvi, než u oltáře s ním!“ Ale pak ho měla ze všech zeťů nejraději. Pokaždé, když jsme od nás odjízděli, tak mu maminka udělala křížek na čelo a říkala: „Mám tě ráda, moc ráda, ale ještě radši bych tě měla, kdybys uvěřil!“

Po svatbě od roku 1957 jsme žili v Arnoldově u Sokolova. Narodily se nám dvě dcery. Odsud bylo velmi daleko do Sokolova, autobusy nejezdily, a tak jsem celých 8 roků nemohla pravidelně chodit do kostela. Když začaly dcery chodit do školy, byl manžel zaměstnán ve Struhařově u Říčan u Státních lesů.

Zase to bylo daleko do kostela, asi 5 km, ale dcery již byly větší, a tak jsme mohli chodit do kostela pravidelně. Tady přistoupily i k 1. sv. přijímání, biřmování a mladší dcera tu byla oddána.

Manžel zde u lesů dlouho zaměstnán nebyl. Po roce 1968 jako lesní inženýr musel k lopatě. I když manžel nevěřil, nikdy mi v ničem, co se týkalo víry, nebránil. Vozil nás do kostela, vždy s námi zůstal na mši, podepsal souhlas, aby děti chodily na náboženství. Ve Struhařově mi pomáhal zařizovat kapli z jedné třídy ve škole, kde se již neučilo. Četl Písmo, všechny časopisy, které jsem přinesla. Vždycky, když jsem přišla z kostela, tak jsem ho pozdravovala od Pána Ježíše a vyslovila přání, aby uvěřil. Říkával: „Nenuť mě.“

V roce 2000 manžel vážně onemocněl a po veškerém vyšetření mi lékař dal naději asi 6 týdnů jeho života. Věděla jsem, že po jeho smrti nebudu schopná nic dělat. A tak jsem jela ze Struhařova do Třeboně, kde máme rodinnou hrobku, se zeptat, co všechno je třeba zařídit, aby tam manžel mohl být po smrti převezen a pohřben. Celou cestu zpátky do Struhařova jsem se modlila a prosila Pannu Marii o přímluvu za manželovo obrácení. Nakonec mne Pán vyslyšel. Byla to jistě zásluha Panny Marie. Hned z vlaku jsem spěchala za manželem do nemocnice. Když jsme se pozdravili, tak jeho první slova byla: „Chci ti říci, že jsem uvěřil.“ Já se po těch slovech rozplakala: „To je ten nejkrásnější dárek, který jsi mi za celý život dal.“ Pak ještě 7 x přijal Pána Ježíše, tři dny před smrtí byl přijat do Rytířského řádu Panny Marie. Večer 1. května 2000 přijal naposledy Pána Ježíše, druhý den již byl v bezvědomí, půl hodiny před smrtí přijal svátost nemocných a zemřel. Byla jsem moc vděčná Panně Marii a slíbila jsem, že budu šířit mariánskou úctu a hledat další členy do Rytířského řádu Panny Marie.

Rozhovor připravil František Jirsa.

JAK HRAJÍ VARHANY

K varhanům v kapli sv. Michala

Chodíme-li více let do jednoho kostela, cítíme se v tomto prostoru tak trochu „jako doma“. Máme pocit, že každá věc zde má své místo, které není třeba měnit. Pokud se jedná o prostor kostela nebo kaple, musíme si uvědomit, že většina zařízení, obrazů a předmětů zde byla umístěna v minulých dobách, v průběhu desetiletí či staletí, a nemusí vždy vyhovovat svojí funkcí nebo výtvarným názorem současnému člověku. Těmito úvahami bychom rádi předznamovali změny, které bychom chtěli iniciovat za souhlasu bratří františkánů a po dohodě s památkáři a architekty v kapli sv. Michala. První změna by se měla týkat varhan v této kapli.

Varhany jsou zde umístěny jako součást vestavěné konstrukce ve výklenku vlevo od oltáře. Spodní část konstrukce tvoří nepoužívaná (nekanonická) zpovědnice, která nyní slouží jako skladiště různých věcí. Samotný nástroj, postavený koncem 19. století varhanářem Karlem Vocelkou tvoří omezený fond rejstříků, který se dá použít jen na prostý doprovod lidového zpěvu. Varhany byly v průběhu doby normalizace lehce rozšířeny o nepřiliš pěkně znějící píšťaly. Celkový stav píšťalového fondu je spíše žalostný – některé píšťaly už nelze ani dobře naladit (k tomuto závěru jsme došli s varhanářem ing. Martinem Poláčkem během posledních let po několikaletých neúspěšných pokusech). Pro pedálovou klaviaturu byla navíc uplatněna pneumatická traktura, která, jak známo, často při hře vykazuje jisté zpoždění, které pak nekoresponduje s chodem traktury manuálové, ta je zcela mechanická. Pokud si uvědomíme, že v kapli sv. Michala probíhají od listopadu do března (až dubna) dvakrát denně mše svaté (pouze v neděli jsou mše, kromě mše pro děti, slouženy v hlavní lodi kostela) a dále příležitostné akce (svatby, křtiny, pohřby), jsou na tento nástroj kladeny opravdu velké provozní nároky. Při tomto využití by prostor kaple „zasloužil“ nový nástroj, který by byl koncipován tak, aby „využil“ celý prostor výklenku, a tak se dosáhlo optimálních zvukových vlastností, které by dodaly obřadům v prostoru kaple větší důstojnosti.

V současné době probíhají jednání s památkáři o přesunutí stávajících varhan na vhodné místo, a zároveň jednání s architektky a varhanářskou firmou ohledně výtvarné a technické podoby nového nástroje.

Takový projekt není krátkodobá záležitost. Část finančních prostředků na stavbu nových varhan by byla použita ze sbírek, které bychom vyhlásili, nebo z benefičních akcí, které budeme pořádat k tomuto účelu a budeme vás o nich informovat. Budeme ale potřebovat vaši pomoc, pomoc farníků. Doufáme, že budete tento projekt chápat jako možnost pozitivně ovlivnit liturgický prostor, dát mu nové současné kvality a zanechat v něm stopu dalším generacím. Prosíme vás tedy o pomoc, jak ve formě modlitby, tak podle možností i o finanční podporu tohoto projektu.

Za Luciána Alena Brožová, za varhaníky Přemek Kšica

Jak hrají varhany – Luciánova hudebně-výtvarná díla

Sešli jsme se – děti s rodiči či prarodiči – v sobotu 13. 3. ve 14 hod. na nádvoří před kostelem Panny Marie Sněžné. Čekala tam na nás Alena Brožová a naše první kroky vedly po kamenných točitých schodech nahoru na kůr, kde nás všechny přivítal sympatický mladý varhaník Přemek Kšica. Jeho odborný a přitom srozumitelný výklad o tom, jak fungují varhany, poslouchali pozorně nejen děti, ale i dospělí. Společně jsme se pak mohli podívat na motor varhan

a zblízka si prohlédnout i písňaly. Po tomto poutavém výkladu jsme se spolu s Alenou Brožovou vydali do tepla kaple Panny Marie Pasovské. Tam byl připraven další zajímavý program. Nejdříve děti namalovaly hudbu, kterou před chvílí slyšely, a pak zkusily nakreslit podle své vlastní fantazie, jak by mohly vypadat nové varhany v kapli sv. Michala. Na jejich podporu byl také věnován finanční příspěvek, vybíraný jako dobrovolný vstup na tuto akci. Nakonec si děti za pomoci Aleny a Klárky Brožových potiskly různými hudebními motivy trička, která si s sebou přinesly. A tak děti (i se svým doprovodem) odcházely nejen s neobyčejným zážitkem z prohlídky varhan, ale také s tričkem s obrázky varhan, kytary, trubky či saxofonu. Bylo to příjemné sobotní odpoledne! Naše díky patří varhaníkovi Přemkovi Kšicovi, a také samozřejmě Alence Brožové a její dceři Klárce. Příště přijdeme zase!

Eva Michálková

NAPSALI NÁM

Zpověď? Ano! ... i když se mi nechce, nevím, jestli umím a jestli zvládnu! Čas Velikonoc, největších křesťanských svátků, se blíží. A s tím i doba, kdy zpytujeme svoje svědomí, abychom se mohli upřímně vyznat ze všeho špatného, co jsme udělali...

Od doby, kdy jsem se nechala pokřtít – letos o Velikonocích to bude 6 let – jsem až do loňského jara chodila pravidelně ke zpovědi do kostela svatého Vojtěcha k P. Edwardovi. Byl to vlídný kněz a cítila jsem k němu důvěru. Loni někdy v létě ale P. Edward odešel na jiné působiště a já jsem se tak před Vánoce ocitla před nepříjemným rozhodováním – kam jít ke zpovědi. Nakonec moje volba padla na kostel Panny Marie Sněžné, kam chodíme se synem na „dětské“ mše. Ten den zpovídal v kostelní zpovědnici P. Jakub, který oslavuje právě nedělní mše pro rodiče s dětmi, ale to jsem dopředu nevěděla. Ve stále více pronikající zimě a s trémou v duši jsem si vystála frontu. Konečně na mě přišla řada a já s nemalou dávkou nervozity vešla do zpovědnice. Jaké mě čekalo překvapení. Ve zpovědnici u P. Edwarda byla mezi námi vždycky dřevěná mřížka, ale nyní jsem klečela přímo naproti P. Jakubovi, mezi námi byl jen stolek. Začala jsem se zpovídat, šlo to ztuha, ale šlo. Na konci zpovědi se mě P. Jakub zeptal na jméno, položil mi ruce na hlavu a začal se za mě a za mé odpuštění modlit. Najednou jsem se cítila neuvěřitelně lehká! Poprvé od svého křtu jsem od zpovědi odcházela nejen zbavená tíhy svých hříchů, ale také s neobyčejně povznášejícím pocitem, že mě Bůh miluje takovou, jaká jsem, že mi odpouští a že je stále se mnou! A tak, i když i tentokrát se v duchu připravuji na zpověď se vzrůstající trémou, vím, že se nemám čeho bát, že Bůh je nekonečně milostivý a milosrdný.

Eva Michálková

Víra je pro mne střelkou, která mi ukazuje, kam se vydat

Řeč premiéra Jana Fischera 22. 11. 2009 v Betlémské kapli

Musím hned na úvod říci, že si opravdu velice cením vašeho pozvání. Je to skutečně v tom nejširším slova smyslu ekumenický přístup, když zvete na své jednání Žida, a teď navíc i politika.

Ale teď zcela vážně. Víra je samozřejmě soukromou záležitostí. A je to tak dobře. Nikdo z nás by se nechtěl vracet do času oficiálního státního náboženství. Ať už jím byl katolicismus či ateismus. Bůh nám všem dal stejnou svobodu volby a je na nás, jak ji využijeme, jakou cestou v životě půjdeme.

Nejpodstatnější částí té svobody je svoboda volit mezi dobrem a zlem. Každý z nás, ať věří v cokoli, dostal do vínku stejnou schopnost dobro a zlo odlišovat. Každý se může svobodně rozhodnout. A každý pak musí za své rozhodnutí nést odpovědnost. Právě to, jak každý z nás zachází se svou svobodou a se svou odpovědností, dává podobu našemu světu. Víra je sice ryze soukromou věcí, ale to, jak vystupujeme, jak jednáme s druhými, to je věc výsostně veřejná. A zde je role církví naprosto nezastupitelná.

Hodně se mluví o tom, že ve veřejném životě chybí morálka. Že chybí soucit s druhými. Že chybí pocit sounáležitosti. Toto vše nám náboženství nabízí. Nabízí nám to přirozeným způsobem. Má na to tisícileté know how. Víra znamená mír, lásku i naději. Myslím tím židovsko-křesťanská víra, protože ateistická víra automaticky nic takového nenabízí. Může však být založena na hlubokém humanismu a pak si zaslouží náš respekt. Ostatně kořeny pravého humanismu jsou veskrze náboženské.

Je naší společnou odpovědností, abychom se společně podíleli na tom, aby hodnoty našich náboženství, hodnoty humanismu, dostávaly prostor nejen v soukromém, ale i ve veřejném životě. Takto chápu i vaše dnešní pozvání. Chápu ho jako pozvání ke stolu, od kterého všichni odcházejí naplnění pocitem, že lidem tam venku mají co podstatného říci. Odcházejí naplnění pocitem, že se mají o co s nimi podělit.

Naše společnost je sekulární a je to dobře. Myslím, že si všichni uvědomujeme, jakou výhodou je jasné oddělení světských a církevních záležitostí. Všichni vidíme, jakou tragédií je někoho k víře nutit. Ať už je to víra v radikální islám, nebo víra v to, že tato země je jen pro bílé Čechy. Fanatismus je to nejhorší zlo. Fanatismus degraduje i tu nejuctyhodnější víru na pouhou ideologii. A ve jménu ideologie jsou lidé schopni těch nejhorších zvěřstev.

Ideologizací se víra mění v modloslužebnictví. Taková víra neponechává lidem onu svobodu volby, kterou nám dal Bůh. Taková víra neponechává žádný prostor individuální odpovědnosti, ale jen kolektivní neodpovědnosti.

Je naší společnou odpovědností, abychom my, kteří máme zkušenost s opravdovou vírou, tuto svou zkušenost využívali ve prospěch dobra. Abychom my, kteří jsme díky naší víře imunní vůči falešným vírám, vůči fanatickým ideologiím, bránili skutečnou svobodu. Svobodu, kterou nám nedal žádný člověk a žádný člověk nám ji nemůže vzít.

Musíme těmto falešným vírám čelit. Musíme společně čelit sobectví, násilí, xenofobii, rasismu. Ale i pocitu odcizování, nové vlně izolacionismu a uzavírání se do sebe. Jsem přesvědčen, že lidé víry v tomto zápase mají velkou odpovědnost, protože právě ve víře mají oproti ostatním velkou výhodu a velkou posilu.

Úplně na závěr se vám chci vyznat, že v mé funkci na mě tato odpovědnost těžce dolehla. Dolehla na mě tíha odpovědnosti, kdy se už nerozhoduji jen sám za sebe. Dolehla na mě tíha odpovědnosti, kdy vedu vládu bez jasného politického mandátu v době, kdy se takříkajíc láme chleba. Kdy lidé přestávají věřit politikům, přestávají věřit v demokracii. Víra je pro mne v této situaci posilou, je pro mne střelkou, která mi ukazuje, kam se vydat. A samozřejmě každé takovéhle setkání, každé setkání, které překračuje horizont každodenní politiky, je pro mne obrovskou vzpruhou. Je to pro mne příležitost dobít si baterky, dobít si je novou duchovní energií. Za tuto možnost vám děkuji.

Převzato z časopisu SOUTERRAIN 2/2010 farního sboru Českobratrské církve evangelické v Praze – Dejvicích.

Návštěva u starého pana profesora

Skupina bývalých studentů navštívila svého starého univerzitního profesora. Během odpoledne spolu debatovali, ale zprvu veselý rozhovor se pomalu změnil ve stíznost na zátěž v zaměstnání i v životě. Starý profesor nabídl všem kávu, odešel do kuchyně a vrátil se s velkou vonící konvicí a tácem plným šálků. Bylo jich dokonce víc, než studentů - porcelánových, plastických, skleněných i křišťálových. Některé vypadaly úplně obyčejně, některé dokonce velmi draze, jiné výjimečně originálně. Pan profesor své bývalé žáky vybídl, aby si nalili kávu. Když měli všichni studenti vybrané hrnky s kávou ve svých rukách, profesor jim řekl: "Jestli jste si všimli, vybrali jste si ty nejhezčí a nejdražší hrnky a ty obyčejnější jste nechali na tácku. I když je samozřejmě přirozené, že pro sebe chcete jen to nejlepší, je to hlavní příčina vašich problémů i vašeho stresu. Vždyť to, co jste ve skutečnosti opravdu chtěli, byla káva, ne hrníček, ale podvědomě jste sáhli po těch nejlepších a dokonce jste se i podívali, jaké hrníčky si vybrali ti ostatní. Přemýšlejte o tom!"

Život je jako káva a zaměstnání, peníze a společenské postavení jsou hrníčky. Jsou to jen nástroje, které kvalitu života nemění. Občas, když se zaměříme na hrníček, zapomínáme si vychutnat kávu, kterou v něm máme. Takže - nenechte hrníčky, aby řídily váš život, ale soustřeďte se raději hlavně na tu kávu.

Zaslala Eva Petrusová

DOPORUČUJEME

Ekologická sekce ČKA zve na besedu "*Přírodní krásy Venezuely*", při níž o své cestě pohovoří RNDr. Jan Pavlík (Český hydrometeorologický ústav), v úterý 13. 4. 2010 od 17:30 v přízemí Emauzského kláštera, Vyšehradská 49.

Unie katolických žen zve na

přednášku z cyklu Ženská spiritualita: Milosrdenství je akční, ve středu 14. 4. od 18.00, přednáší PhDr. Kateřina Lachmanová, Th.D., v budově KTF, Thákurova 3, P6, v I. p. v P1.

besedu s PhDr. Jiřinou Šiklovou, CSc., ve středu 21. 4. 2010, ve 14.30 hod. ve Farním klubu u Panny Marie Sněžné, vchod je z Františkánské zahrady.

Akademická farnost Praha a Ekol. sekce ČKA zvou na 20. 4. od 19.00 do kostela Nejsvětějšího Salvátora (u Karlova mostu) na *ekumenickou bohoslužbu ke Dni Země*. Kázáním poslouží Mgr. Milan Horák, zpěvem soubor Gabriel. Po bohoslužbě cca od 20 hod. bude v sakristii následovat diskuse na téma Krajina. Hostem bude ředitel geolog. ústavu AV ČR, RNDr. Václav Cílek, CSc.

MYŠLENKY

Promluv, ó Bože můj.

Proč jsi mne zanechal? Nohy mi uvázly, nevím kam - kudy dál, bez jasu tváře Tvé, život se pouští stal. Tu zní mi v odpověď: "Synu, Jsem, který Jsem. Nikdy neopouštím, ač bývám opuštěn." (*R. Jaendel 1895-1939, básník*)

Nejsladší ovoce smíření je žít v míru sám se sebou.

Děle se o to, co máš, a Bůh se postará, abys měl.

Asi nebudeš mít nikdy příležitost projevit svou víru na kříži - ale každý den ji můžeš projevat u svého "ponku".

Protože Bůh je všude, každý Ho potkává někde jinde.

Moderní člověk se žene za Něčím, protože opustil Někoho.

Aforismy Pavla Kosorina

Moudrost starých Římanů

Čím je kdo lepší, tím méně je schopen podezírat jiné ze špatnosti. (*Cicero*)

Nikdo není dobrý náhodně, ctnosti je třeba se učit. (*Seneca*)

Ne všechno, co je dovoleno, je čestné. (*Cicero*)

Je snadné být spokojený, když se věci ve vašem životě dějí tak, jak chcete. Ale jak často se to stane? Bible říká, že máme být "šťastní stále a za všech okolností" (Fil 4,12), protože pokud budeme v životě čekat na to, co chceme, aby se stalo, můžete čekat dlouho. Epikuros (řecký filozof) říkal: "Nepokazte to, co máte, touhou po tom, co nemáte. Pamatujte, že to, co máte nyní, je ta věc, ve kterou jste kdysi doufali."

SVÁTEČNÍ KRÁTKÉ POČTENÍ

Tajní učedníci

Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. (Jan 19,38) Aby se děti dostaly na školy, dal se syn ke komunistům a přestal chodit do kostela. Křest vnoučat ještě babička prosadila, ale tím to taky skončilo. A babička se trápí. Chodí několikrát v týdnu na mši svatou, za děti se modlí, ale pochybnosti stran setkání na věčnosti ji ne a ne opustit. Kde má taky čerpat naději, když to s nimi vypadá tak bledě a beznadějně. Kde? Především v evangeliích. Koho by v Arimatii napadlo, že ten trochu zbabělý Pepa, se jednou takhle překoná. Koho by napadlo, že si o něm lidé na celém světě budou vyprávět. A dnes mezi námi takoví lidé nejsou? Jen se přijďte podívat do hospice. Spolehlivě je tam najdete. Dnem i nocí sedí u lůžka umírající manželky či manžela, hladí, těší, dávají napít, natřásají polštář, povzbuzují, pomáhají ošetřovat, nebo prostě jen jsou. Neutekli. Nevztahují se snad i na ně slova: "Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali." (Mt 25,40). A neměla by v tom současně být obrovská naděje pro "zbožnější" členy rodiny, kteří se pro své milované, "od víry odpadlé" děti tolik souží? Já vím, ideální stav to není. Ale než nad nimi lámat hůl a Bohu si na ně stěžovat, není lepší vzít to za opačný konec? Přimlouvat se za ně jako advokáti, argumentovat třeba zrovna tímto biblickým výrokem a Bohu připomínat i jejich dobré skutky? On o nich samozřejmě ví, ale proč bychom se nemohli modlit třeba takhle: "Podívej, jak se mají rádi. jak se vzorně starají o děti. Nepřehlédni, že mě autem odvezou i do kostela. Na jaře mi vymalovali kuchyň. Starají se o starou nemocnou sousedku, i když za to nic nemají. Neudělali to snad pro Tebe? Sám jsi to tak řekl. Všiml sis, že ten Otčenáš, co jsem je kdysi naučila, se modlí aspoň před štědrovečerní večeří? Ke svatosti mají hodně daleko, to uznávám, ale k lotru po Tvé pravici, to taky. A tak pro Tvé nekonečné milosrdenství věřím, že i je jednou přijmeš do svého království. Amen."

Z knihy Marie Svatošové: O naději

Myšlenky a krátké počtení vybírá Charles Tvrzník.

MŠE SVATÁ S MODLITBAMI ZA UZDRAVENÍ

V SOBOTU 24. DUBNA 2010 V 15.30 HOD.

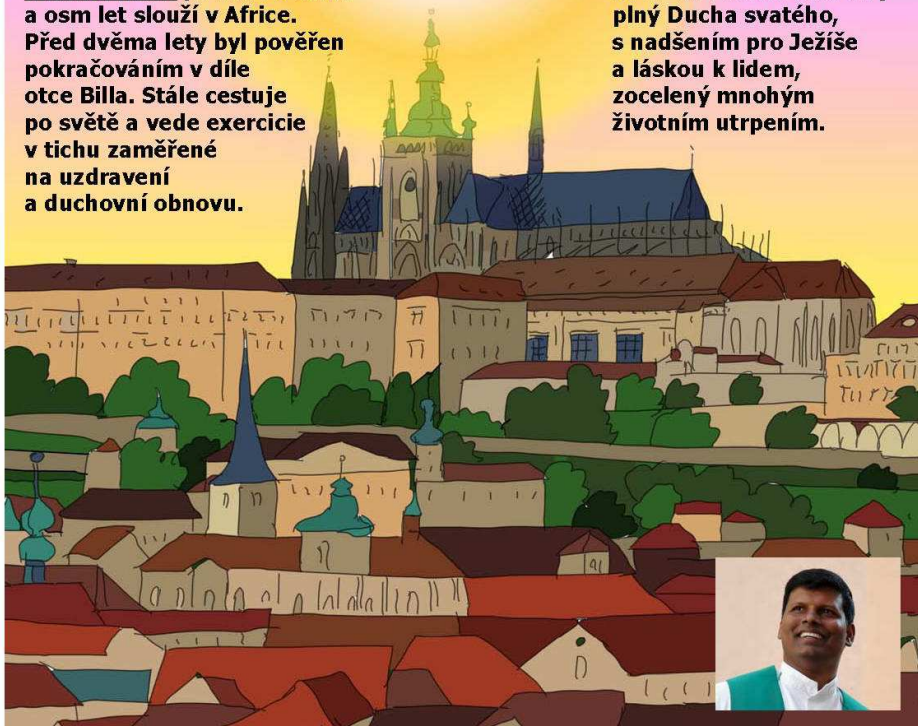
v kostele PANNY MARIE SNĚŽNÉ, Jungmannovo nám. 18, Praha 1

slouží **P. ANTHONY SAJI V.C.**

nástupce otce Billa

Otec Anthony pochází z Indie a osm let slouží v Africe. Před dvěma lety byl pověřen pokračováním v díle otce Billa. Stále cestuje po světě a vede exercicie v tichu zaměřené na uzdravení a duchovní obnovu.

Je to člověk hluboké víry plný Ducha svatého, s nadšením pro Ježíše a láskou k lidem, zocelený mnohým životním utrpením.

Bližší informace: tel. 607 609 103, e-mail: Anthony2010@seznam.cz

S

Sdružení Campamento '99
pořádá

dětský letní tábor

...v zemi za mořem, kde svítí jiné hvězdy...
Jsi tulákem bez domova, s posledními dolary v kapse?
Hrdým kovbojem, jehož kolty visí proklatě nízko?
Krásnou squaw, pro jejíž oči byl už veden nejeden souboj?
Pak právě Ty s námi mužeš strávit 14 dní

POD ŠERIFSKOU HVĚZDOU

ve westernovém městečku Stonetown na Českomoravské vrchovině.

Mustangy osedláme 18. července 2010 a 31. téhož měsíce se navrátíme do svých domovů (samozřejmě se sedlovými brašnami naplněnými zlatem).

Kompletní cena pobytu vyjde na hrst dolarů,
v přepočtu na koruny je to 3 800,-.

Kontakt
Veronika Jírů
telefon: 608 745 533

e-mail: tabor@campamento99.cz
www: tabor.campamento99.cz

Na všechny se moc těšíme!

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, případně připravit něco pro celou farnost.

Modlitba růžence

denně: od 17:25 hod.

Adorace

Čtvrtek 19:00-20:00 v kapli;
každý třetí čtvrtek v měsíci nebude večerní adorace tichá, ale s hudbou a moderovaná.

Setkání po mši

Neděle 10:00-12:30 vždy v Klubu.

Posezení při kávě, čaji...

Pro děti i dospělé kulečník.

Setkání ministrantů je každou neděli po mši sv. pro rodiny, cca od 11 do 12 hod.

bratr Kapistrán OFM

Setkání katechumenů (příprava dospělých na křest). Pondělí v 18:30, sraz před farou.

Katechetka Marie Hlaváčová,

P. Antonín Klaret OFM.

Setkávání nad Písmem

V pondělí v 19:00 (kromě státních svátků aj.) v Klubu.

P. Petr Regalát Beneš OFM

Společenství seniorů

Úterý od 9:00 v Klubu. Setkání po ranní mši svaté v 8:00 při čaji a kávě.

Jiří Petrus

Výuka dětí – náboženství

pro děti od 5. tř. ve středu od 17:00 s katechetkou *Mgr. S. Skřivánkovou*, simsk@email.cz, tel.: 722 569 464;

pro děti 1.-4. tř. v pátek 15-16 (pro nejmenší), 16-17, součástí výuky je příprava na 1. sv. přijímání, *Mgr. T. Lenfeldová*, tlenf@seznam.cz
Vchod je z Františkánské zahrady.

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19:15 na faře. Sraz v 19:10 na nádvoří před kostelem.

Katechetka S. Skřivánková.

Příprava na biřmování

Ve čtvrtek od 17:00 do cca 18:30, sraz na nádvoří před kostelem.

br. Jakub OFM, jakub@ofm.cz,
tel. 731 604 059.

Společenství pro 16-25leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně modlit, diskutovat a probírat život z víry - ve čtvrtek od 19:00 (adorace v kapli sv. Michala, v 19:30 se přesuneme do kláštera).

br. Jakub OFM, jakub@ofm.cz,
tel. 731 604 059.

Křesťanský smysl pro humor pomáhá v zápasech, s "protivníkem", jímž je vlastní Já. Je to modla smrtelně vážná, nedotknutelná a absolutní. Nelze na ni sáhnout, ani se jí vysmát, nesmí se urážet ani kritizovat. Humor se stane v boji s ní léčivým prostředkem i aktem víry, jestliže se pokusíš uvidět vlastní "já" v pravém světle. Vždyť jsem opravdu takové malé "nic". Proč tedy ze sebe dělám střed světa?! (*T. Dajczer*)

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00
denně: 17:25 modlitba růžence
čtvrtek: 19-20 tichá adorace v kapli sv. Michala
třetí čtvrtek v měsíci - adorace s hudbou a moderovaná

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Duben 2010

Velikonoční bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

Květná neděle (28. 3.)	9:30 s žehnáním ratolestí, 11:30, 18:00 15:00 křížová cesta na Petříně
Zelený čtvrtek (1. 4.)	18:00 mše svatá adorace v Getsemanské zahradě do 21:00
Velký pátek (2. 4.)	od 8:30 bude otevřena Getsemanská zahrada 15:00 křížová cesta na nádvoří 16:00 velkopáteční obřady
Bílá sobota (3. 4.)	20:00 obřady Velikonoční vigilie
Neděle Zmrtvýchvstání Páně	9:00 a 10:15 s žehnáním pokrmů, 11:30, 18:00
Pondělí velikonoční (5. 4.)	9:00, 11:30, 18:00

1. 4. Čt	19:19	Modlitební setkání po adoraci	Klub
13. 4. Út	19:19	Setkání farnosti	fara
15. 4. Čt	19:00	Flétnový koncert posluchačů Ježkovy konzervatoře	Klub
	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
21. 4. St	14:30	Beseda s PhDr. Jiřinou Šiklovou (UKŽ)	Klub

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243

farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, 224 490 340, 606 751 883, klaret@ofm.cz

farní vikář (kaplan): P. Jakub OFM, jakub@ofm.cz

pomocní duchovní: P. Peter OFM, P. Michal OFM, P. Regalát OFM

Úřední hodiny na faře: Po, Út 14-17; St 9-11:30, 14-17:30; Čt 14-15:30; Pá 9-11:30.

Farní klub: bratr Kapistrán, tel.: 733 755 903, Po-Pá 9-11, 14-17; So 9-11.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz ; www.lucianpms.cz

---

Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz. Příští uzávěrka je 15. 4. 2010. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1. Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8,- Kč. Neprodejně. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.